

Κεφάλαιο 1

Στην αρχή φάνηκε η γυναίκα. Ψηλή κι αγέρωχη, με μια κίνηση σχεδόν χορευτική, κατευθύνθηκε προς την έξοδο. Πίσω της ακολουθούσαν μια όμορφη ξανθιά κοπέλα γύρω στα δεκαοκτώ κι ένα αγόρι με πρόσωπο απόκοσμο που φάνταζε σαν άγαλμα με κόκκινα μαλλιά. Η μεγαλόσωμη επιβλητική γυναίκα, που έδειχνε να είναι επικεφαλής, κρατούσε ένα μικρό καλάθι. Εάν μπορούσε να κοιτάξει κανείς στο εσωτερικό του, θα διέκρινε τρία παράξενα αντικείμενα. Ένα κουκουνάρι, ένα μικρό σπειρωτό φίδι και μια μικρή σφαίρα. Όλα τους ήταν φτιαγμένα από ατόφιο χρυσάφι.

Ο φύλακας δεν θυμόταν να είχε δει τις δυο γυναίκες και το παιδί να μπαίνουν στον αρχαιολογικό χώρο της Ελευσίνας, ίσως να είχαν περάσει τη στιγμή που πετάχτηκε στην τουαλέτα, αν και δεν πίστευε ότι είχε καθυστερήσει πάνω από πέντε λεπτά. «Έβγαλαν άραγε εισιτήριο;» σκέφτηκε την ώρα που η παράξενη συντροφιά έβγαινε απ' τον περίβολο και απομακρυνόταν προς τη μεριά της πόλης.

Ετούτη εδώ τη μεσημεριάτικη ώρα, οι δρόμοι είχαν ελάχιστους διαβάτες. Όσοι όμως προσπερνούσαν τους παράξενους ξένους, άρχισαν να στρέφουν μετά από λίγο τα βλέμματά τους προς τα πίσω. Η περίεργη περπατησιά και η απόκοσμη σιωπή τους τούς παραξένευε.

Οι δυο γυναίκες και τ' αγόρι πήγαιναν ίσια μπροστά τους δίχως να κοιτάζουν γύρω τους ούτε να επικοινωνούν μεταξύ τους. Βάδιζαν δίχως ν' ανταλλάζουν ούτε μια ματιά, ούτε μια λέξη, παρ' όλο που περπατούσαν ο ένας δίπλα στον άλλον πολύ σφιχτά, σαν να ήταν κολλημένοι.

Ξαφνικά σταμάτησαν, έμειναν ακίνητοι, κοιτώντας μπροστά τους αφηρημένα, δίχως να δίνουν σημασία ο ένας στον άλλο, σαν αγάλματα που ζωντάνεψαν για μια στιγμή και μετά έγιναν πάλι μάρμαρο.

Μια περιέργη χαμηλή, σχεδόν ανεπαίσθητη μουσική έφτασε στ' αυτιά των λιγοστών περαστικών που τους κοίταξαν ξαφνιασμένοι. Ένα παράξενο μελωδικό μουρμουρητό.

Κανένας όμως δεν κουνούσε τα χείλη του, η παράξενη παρέα κρατούσε τα στόματα κλειστά. Τ' ανέκφραστα πρόσωπά τους δεν έκαναν την παραμικρή σύσπαση, ήταν φανερό όμως ότι αυτό το απόκοσμο τραγούδι προερχόταν απ' αυτούς.

Όσοι σταμάτησαν για να τους περιεργαστούν, ένιωσαν τα βλέφαρά τους να βαραίνουν, τους κυρίεψε μια περιέργη νύστα, σαν να χάθηκε ο κόσμος για λίγο από μπροστά τους. Όταν συνήλθαν, η παράξενη παρέα είχε εξαφανιστεί.

Μετά απ' αυτό το αλλόκοτο συμβάν, οι κάτοικοι συνέχισαν να συναντούν που και που την παράξενη γυναίκα να περπατάει γρήγορα σε κάποια σημεία της πόλης, αλλά κανένας δεν είχε μπόρσει να εντοπίσει πού πήγαινε κάθε φορά. Ακόμα κι αν ήθελες, δεν μπορούσες να την ακολουθήσεις για πολύ. Σου ξέφευγε συνέχεια. Όσο κι αν άνοιγες το βήμα σου, η απόσταση παρέμενε η ίδια. Κι όποιοι δοκίμαζαν να την ακολουθήσουν, την έχαναν ξαφνικά από τα μάτια τους, λες και γινόταν αέρας.

Το ίδιο συνέβαινε και με τ' άλλα μέλη της παράξενης ομάδας, που εμφανίζονταν όμως ακόμα πιο σπάνια.

Κάποιοι διατείνονταν ότι είχαν δει τη γυναίκα, το ξανθό κορίτσι και το χλωμό αγόρι να στέκονται αργά τη νύχτα μπροστά από

τα κάγκελα του αρχαιολογικού χώρου και ν' αγναντεύουν προς τα μέσα σαν να περίμεναν κάτι να φανεί.

Κάποιοι άλλοι τους είχαν εντοπίσει σε άλλα σημεία της πόλης να κατευθύνονται κάπου, αλλά κανένας δεν είχε μπορέσει να εντοπίσει προς τα που.

Το ερώτημα πάντως ήταν, πώς ζούσαν αυτοί οι άνθρωποι, τι έτρωγαν, πού έμεναν, τι έκαναν όλη μέρα; Κανένας δεν τους είχε δει να αγοράζουν κάτι ή να μπαίνουν σε κάποιο σπίτι.

Για κάποιο διάστημα εμφανίζονταν κι εξαφανίζονταν σε αραιά διαστήματα και κάποια μέρα οι κάτοικοι της πόλης έπαψαν να τους βλέπουν.

Επιχειρήθηκαν τότε να δοθούν κάποιες πιθανές ή απίθανες εξηγήσεις, αλλά καμιά δεν ήταν αρκετά πειστική. Και φυσικά, κάτω από το βάρος της τρέχουσας καθημερινότητας και των άπειρων προβλημάτων, το γεγονός αυτών των παράξενων εμφανίσεων θα είχε λησμονηθεί, αν κάποια στιγμή δεν συνέβαιναν μερικά περίεργα φαινόμενα που άρχισαν να εξαπλώνονται σ' ολόκληρη την πόλη μ' έναν ρυθμό και μια συχνότητα που πολύ γρήγορα άρχισε να γίνεται εφιαλτική.